

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

SF har mange gange sagt, at vi var ikke bare vilige til, vi var meget interesseret i, at man gjorde op med snyd og ulovligheder, i det omfang det fandt sted, og derfor støttede vi lovforslag nr. L 218 og L 219.

Når så lovforslag nr. L 268 kommer, og det har to elementer i sig, nemlig at det er en særlov, som vi mener er på kant med grundloven, og at det har nogle bemyndigelser, som i den grad antaster den frihedstradition, vi har, siger vi selvfølgelig fra.

Det er for os mere afgørende end f.eks. det dér med, at man eventuelt skal gøre op med et eller andet. Vi har ikke behov for at gøre op med et eller andet. Vi har aldrig nogen sinde – jeg personligt under ingen omstændigheder – haft nogen speciel forkærlighed for Tvind. Det er slet ikke det, det drejer sig om. Det drejer sig om, at alle skoleformer skal have deres frihed. Det gælder de skoleformer, som jeg privat er tilhænger af, og også dem, jeg ikke er tilhænger af.

Men det er jo klart, at et eller andet sted viser modsætningen sig, og det er ikke overraskende, at den viser sig i forhold til Dansk Folkeparti, for de retsprincipper, vi bygger på, og de frihedstraditioner, vi bygger på, er jo helt klart diametralt modsat af det, Dansk Folkeparti bygger på; så det er ikke så overraskende.

Det, der derimod er overraskende for os, er selvfølgelig, at imellem Det Radikale Venstre, Venstre og Socialdemokratiet havde vi forventet en større overensstemmelse. Men det er da kun glædeligt for os, at vi er placeret modsat af Dansk Folkeparti i en sådan sag. Det glæder os da kun.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Der skal slet ikke være tvivl om, at vi i Fremskridtspartiet ønsker at stoppe tilskuddene til Tvind. Vi mener, at det er tvivlsomt, sådan som man har forvaltet midlerne, og vi har heller ikke den tillid, der bør være til stede, også i overensstemmelse med, hvad ministeren har sagt.

Men det at stoppe tilskuddene kan gøres på mange måder, og det, vi appellerer til i Fremskridtspartiet, er, at man gør det på den rigtige måde.

Hvis hele det retspolitiske og retssikkerheden var på plads, ville vi kunne se, om SF og Enhedslisten stadig væk var med. Så ville det vise sig. Men indtil de ting er på plads, må det

være sådan, at vi bruger tiden på at diskutere retspolitik, det juridiske, der ligger i det her, retssikkerheden for de pågældende skoler.

Derfor var min appel til ministeren at stille de nødvendige ændringsforslag. Det ville klæde både ministeren, ministeriet og Folketinget.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg vil godt lige sige til hr. Aage Frandsen, der sagde, at SF støttede lovforslag nr. L 218 og L 219, at det er helt korrekt, men hr. Aage Frandsen glemmer at konstatere, at når lovforslag nr. L 268 kom frem, var det, fordi L 218 og L 219 ikke i tilstrækkelig grad løste de problemer, vi taler om i dag vedrørende Tvind. Det er jo det, der er sagen. Derfor fik vi lovforslag nr. L 268. Jeg tror, alle havde håbet på, at L 218 og L 219 kunne have løst problemerne.

Så vil jeg godt sige til hr. Aage Frandsen, at om denne sag er på kanten af grundloven eller ej, er selvfølgelig en vurdering, vi kan have hver for sig. Jeg mener ikke, at den er det. I hvert fald siger de juridiske råd, jeg har set, at den ikke er på kanten af nogen grundlov.

Nogle siger, at den er grundlovsstridig. Det ved jeg ikke om SF har sagt. Det tror jeg andre har sagt. Og dér kommer vi så frem til noget, som jeg synes har været lidt underligt i denne sag, nemlig juristernes enorme uenighed. Og jeg må have lov at sige: Jeg er kommet dertil, at jeg er blevet lidt skeptisk over for juridiske råd, for juristerne giver jo de råd, som man vil have. Når Tvind har bestilt de ypperste advokater til at skrive, at loven er grundlovsstridig, er det klart, at det skriver de for at få et eller andet honorar. Det er jo ikke sikkert, at disse advokater inderst inde mener det. Det kan jeg ikke vide noget om.

Så siger hr. Aage Frandsen noget om frihedstraditioner, at det har SF, og det har Dansk Folkeparti ikke. Hvor ved hr. Aage Frandsen det fra? Vi går om nogen ind for den personlige frihed og for, at der ikke sker nogen overgreb mod nogen. Men situationen er jo den, at i den aktuelle sag kunne det komme til at køre i årevis, hvis det lovforslag, der nu foreligger, ikke bliver vedtaget og ført ud i livet. Det kunne vi ikke holde til. Der ville jo kunne gå et, to, tre, fire år, før der kom en afslutning på det her foretagende, og alle rigsrevisionsrapporter og lignende – og det må hr. Aage Frandsen vel også erkende – taler tydeligt og klart om, hvad det er der er foregået. Og så synes jeg faktisk, at jeg har lidt svært ved at forstå SF's indlæg og holdning.